

Sebastian Bajon

Wydział Zarządzania
Uniwersytet Warszawski

Restrukturyzacja na nowo – naprawa przedsiębiorstwa w prawnie usankcjonowanym procesie

Streszczenie

Zasadniczym celem artykułu jest przedstawienie narzędzia restrukturyzacji przedsiębiorstw opartego na zapisach ustawy Prawo restrukturyzacyjne oraz pokazanie, jak często była ona wykorzystywana na przestrzeni dwóch lat od wejścia do obrotu prawnego. W artykule wykorzystano zarówno metody jakościowe, jak i ilościowe. Badanie oparto na analizie ustawy Prawo restrukturyzacyjne oraz na statystykach dotyczących postępowań toczących się przed polskimi sądami gospodarczymi. W publikacji pokazano, w jakim stopniu zapisy aktu prawnego znalazły swoje odzwierciedlenie w rzeczywistości gospodarczej. Autor doszedł do wniosku, że mimo iż prawnie usankcjonowane instrumentarium ratujące dłużników przed upadłością z roku na rok cieszy się coraz większą popularnością, nie jest jednak wykorzystywane w stopniu, jaki umożliwiłby podmiotom działającym na rynku przedłużenie ich istnienia. Za oryginalny można uznać wkład autora w unaocznienie sytuacji panującej pośród przedsiębiorstw zagrożonych niewypłacalnością w kontekście oceny efektywności ustawy restrukturyzacyjnej.

Słowa kluczowe: restrukturyzacja, upadłość, niewypłacalność

Kody klasyfikacji JEL: G33, G34

1. Wprowadzenie

Z dniem 1 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa Prawo restrukturyzacyjne [Dz.U. 2015, poz. 978, dalej UPR], przy jednoczesnej nowelizacji obowiązującego dotychczas aktu Prawo upadłościowe i naprawcze [Dz.U. 2003 nr 60, poz. 535, dalej PUIN]. Celem niniejszego artykułu jest próba wskazania elementów mogących mieć wpływ na przyjęcie przez Sejm ustawy regulującej postępowania restrukturyzacyjne w kraju oraz scharakteryzowanie regulacji odnoszących się do restrukturyzacji firm zagrożonych niewypłacalnością. Dodatkowo autor przytoczył statystyki postępowań toczących się w latach 2016–2017, aby pokazać, jak często przyjęte przez ustawodawcę rozwiązania były wykorzystywane przez przedsiębiorstwa w praktyce gospodarczej.

2. Dlaczego restrukturyzacja w formie prawnej? – skala i struktura zjawisk upadłościowych przed wprowadzeniem nowych regulacji prawnych

W 2014 r. głównym założeniem projektu nowej Ustawy restrukturyzacyjnej było „wprowadzenie skutecznych instrumentów pozwalających na przeprowadzenie restrukturyzacji przedsiębiorstwa dłużnika i zapobieżenie jego likwidacji”. Jak zauważali projektodawcy: „zachowanie przedsiębiorstwa dłużnika w wielu przypadkach jest znacznie korzystniejsze dla wierzycieli niż jego likwidacja. Zachowanie przedsiębiorstwa dłużnika oznacza również zachowanie miejsc pracy oraz, co do zasady, możliwość nieprzerwanego realizowania kontraktów, a więc ma pozytywne znaczenie społeczne i gospodarcze” [Druk Sejmowy nr 2824, 2015].

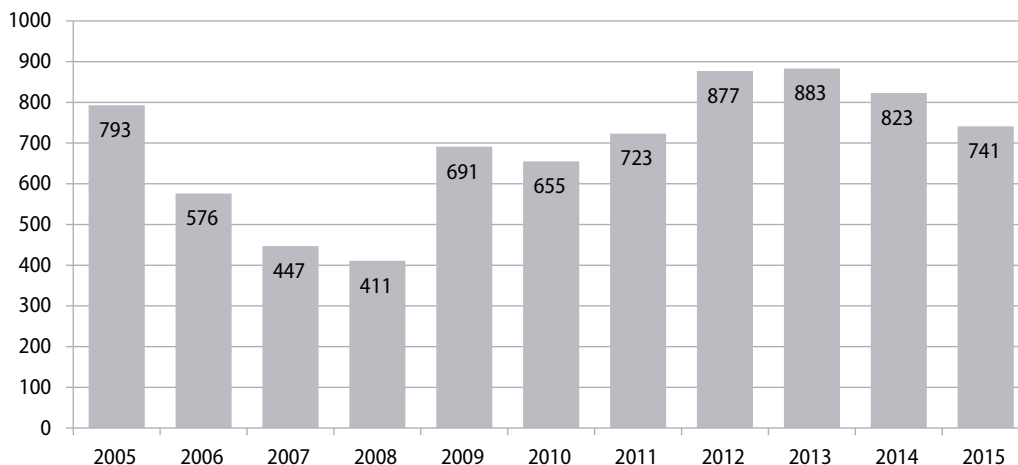
W uzasadnieniu do ustawy wykazano wiele kategorii argumentujących wprowadzenie nowych uregulowań prawnych:

- niezadowalające współczynniki zaspokojenia wierzycieli z masy upadłości,
- wysoki współczynnik oddalenia wniosków o ogłoszenie upadłości z uwagi na ubóstwo masy,
- coraz większe zainteresowanie skuteczną restrukturyzacją wśród podmiotów gospodarczych,
- niska znajomość instytucji Prawa upadłościowego i naprawczego wśród podmiotów gospodarczych i konsumentów w Polsce,
- usuwanie przedsiębiorstw z obrotu gospodarczego w drodze nieformalnej likwidacji.

Nie ulega wątpliwości, że upadłości przedsiębiorstw, jako następstwa ich niewypłacalności, stały się immanentną cechą gospodarki i od wielu lat wplatają się w krajobraz funkcjonowania polskich firm [Bieniasz, Gołaś, 2014]. Powszechność tego zjawiska, jak również negatywne doświadczenia z nim związane, doprowadziły do tego, iż polski ustawodawca podjął się opracowania nowych przepisów, które mają na celu uchronić niewypłacalne

przedsiębiorstwa przed likwidacją. Skalę upadłości na przestrzeni jedenastu lat poprzedzających wejście w życie ustawy Prawo restrukturyzacyjne zobrazowano na rysunku 1.

Rysunek 1. Liczba upadłości przedsiębiorstw w Polsce w latach 2005–2015

Źródło: opracowanie własne na podstawie [<http://www.coface.pl>, dostęp 27.08.2018].

W latach 2005–2015 odnotowano w Polsce łącznie 7620 przypadków upadłości przedsiębiorstw. Okres ten można podzielić na 3 zasadnicze fazy, wyodrębnione na podstawie kierunku i dynamiki zmian omawianego zjawiska. Pierwszy z nich przypada na lata 2005–2008, w których liczba bankructw przedsiębiorstw systematycznie malała z poziomu 793 w pierwszym roku analizy do 411 w roku 2008. Kolejny okres, jaki możemy wyodrębnić na podstawie rysunku 1, przypada na lata 2009–2013, w których zaobserwowano natężenie liczby upadłości ogłaszanych przez krajowe sądy gospodarcze. W porównaniu do 2008 r., w 2013 r. odnotowano ponad dwukrotny wzrost tego zjawiska w polskiej przestrzeni gospodarczej. Trzeci podokres, jaki można wyodrębnić, zamyka się w ostatnich dwóch latach badania. Odnotowano wtedy spadek postępowań sądowych otwieranych na zasadach wynikających z ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, a sądy, w stosunku do roku szczytowego, wydały o 60 postanowień mniej w 2014 r. i 142 postanowienia mniej w roku następnym.

W porównaniu z danymi opracowanymi przez Główny Urząd Statystyczny możemy dostrzec bardzo niekorzystną tendencję podmiotów do zaprzestawiania działalności w sposób inny aniżeli unormowany w ustawie PUIN (tabela 1).

W tabeli 1 pokazano, jak podmioty gospodarcze w okresie 2005–2015 kończyły swoją działalność. Stosowanie ustawy PUIN nie cieszyło się w omawianym okresie wystarczającym wykorzystaniem, co było niekorzystne dla wierzycieli i dla bezpieczeństwa obrotu, gdyż w takich przypadkach nie dochodziło do zastosowania chroniących ich mechanizmów prawa upadłościowego. Na przestrzeni 11 lat ponad 99% wykreśleń z rejestru REGON nie stanowiło następstwa likwidacji podmiotu gospodarczego na podstawie ustawy upadłościowej.

Tabela 1. Zmiany strukturalne grup podmiotów gospodarki narodowej w rejestrze REGON w latach 2005–2015

Wyszczególnienie	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba podmiotów ogółem	3 615 621	3 636 039	3 685 608	3 757 093	3 742 673	3 909 802	3 869 897	3 975 334	4 070 259	4 119 671	4 184 409
Nowe	261 507	297 302	295 033	317 954	349 656	402 005	346 087	358 367	365 487	357 351	359 973
Podmioty wyrejestrowane	214 778	271 090	242 790	244 965	357 530	237 693	383 617	252 313	269 904	304 687	292 358
Podmioty upadłe	793	576	447	411	691	655	723	877	883	823	741

Źródło: opracowanie własne na podstawie [<http://www.coface.pl>, dostęp 27.08.2018; <https://stat.gov.pl>, dostęp 2.06.2018; Uzasadnienie projektu].

Tabela 2. Liczba upadłości przedsiębiorstw w latach 2005–2015 – analiza regionalna

Województwo	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Razem
Mazowieckie	165	121	96	91	118	134	141	168	148	134	165	1481
Śląskie	89	88	67	63	104	93	89	103	104	74	85	959
Dolnośląskie	83	63	42	44	86	77	87	110	137	117	70	916
Zachodniopomorskie	55	46	27	34	59	58	70	64	60	61	49	583
Małopolskie	46	25	21	20	53	52	64	51	87	92	65	576
Kujawsko-pomorskie	51	27	28	20	47	42	35	43	50	50	50	443
Wielkopolskie	77	43	19	15	45	54	64	103	71	82	71	644
Łódzkie	38	37	16	14	34	26	35	29	36	21	21	307
Lubelskie	44	32	32	29	34	17	25	38	21	24	25	321
Podkarpackie	38	24	21	18	30	23	23	25	27	40	29	298
Warmińsko-mazurskie	18	15	25	24	23	25	18	28	29	27	28	260
Lubuskie	17	16	9	7	20	7	12	19	22	20	16	165
Pomorskie	28	29	18	12	18	21	29	47	31	39	34	306
Świętokrzyskie	14	4	11	10	11	8	9	16	26	16	18	143
Podlaskie	18	5	6	4	6	7	13	16	21	13	7	116
Opolskie	12	1	9	6	3	11	9	17	13	13	8	102
Razem	793	576	447	411	691	655	723	877	883	823	741	7620

Źródło: opracowanie własne na podstawie [<http://www.coface.pl>, dostęp 27.08.2018].

W analizowanym okresie upadłości polskich przedsiębiorstw odznaczały się bardzo dużym zróżnicowaniem przestrzennym (tabela 2). Spośród wszystkich województw można wyróżnić takie, które od lat są liderami, jeżeli chodzi o liczbę postanowień sądowych w kwestiach dotyczących ogłoszenia upadłości podmiotów gospodarczych. Do takich województw zalicza się przede wszystkim mazowieckie – 19% wszystkich upadłości ogłoszonych w latach

2005–2015, śląskie (13%) i dolnośląskie (12%). Najmniejszy odsetek upadłości zaobserwowano natomiast w województwach: opolskim (1%), podlaskim (2%), świętokrzyskim (2%) oraz warmińsko-mazurskim (3%). Nie ulega wątpliwości, że takie duże zróżnicowanie występowania zjawiska wynika przede wszystkim ze zróżnicowanego poziomu rozwoju przedsiębiorczości regionów, czego odzwierciedleniem jest liczba firm działających na danym terenie [Rosiek, Zyguła, 2009]. Można zatem zauważyć, że liczba upadłości przedsiębiorstw odpowiada wprost proporcjonalnie liczbie firm zarejestrowanych w danej jednostce podziału terytorialnego [Tokarski, 2010].

Wskazane powyżej problemy związane z ustawą Prawo upadłościowe i naprawcze przekładało się też na rodzaj upadłości ogłaszanych przez sądy gospodarcze w kraju. Na przestrzeni wszystkich lat analizy zdecydowaną większość stanowiły postępowania zmierzające do likwidacji majątku dłużnika (tabela 3).

Tabela 3. Struktura postępowań upadłościowych w latach 2005–2015

Rodzaj postępowania upadłościowego	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Upadłość w celu likwidacji majątku dłużnika	637	480	377	348	572	538	616	711	703	701	650
Upadłość z możliwością zawarcia układu	156	96	70	63	119	117	107	166	180	122	91
Ogółem	793	576	447	411	691	655	723	877	883	823	741

Źródło: jak pod tab. 2.

Okres odnotowany w tabeli 3 cechował się dominacją postępowań likwidacyjnych. W każdym roku analizy stanowiły one nie mniej niż 80% wszystkich postępowań, a w szczytowym 2015 r. aż 88% postanowień upadłościowych wydanych przez sądy gospodarcze dotyczyło likwidacji majątku dłużnika. W tak zdominowanym układzie rodzi się pytanie: Dlaczego pomimo możliwości wynikających z ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze sądy w rzadziej niż w co piątej upadłości dostrzegały możliwość zawarcia układu z wierzycielami [Antonowicz, 2013]?

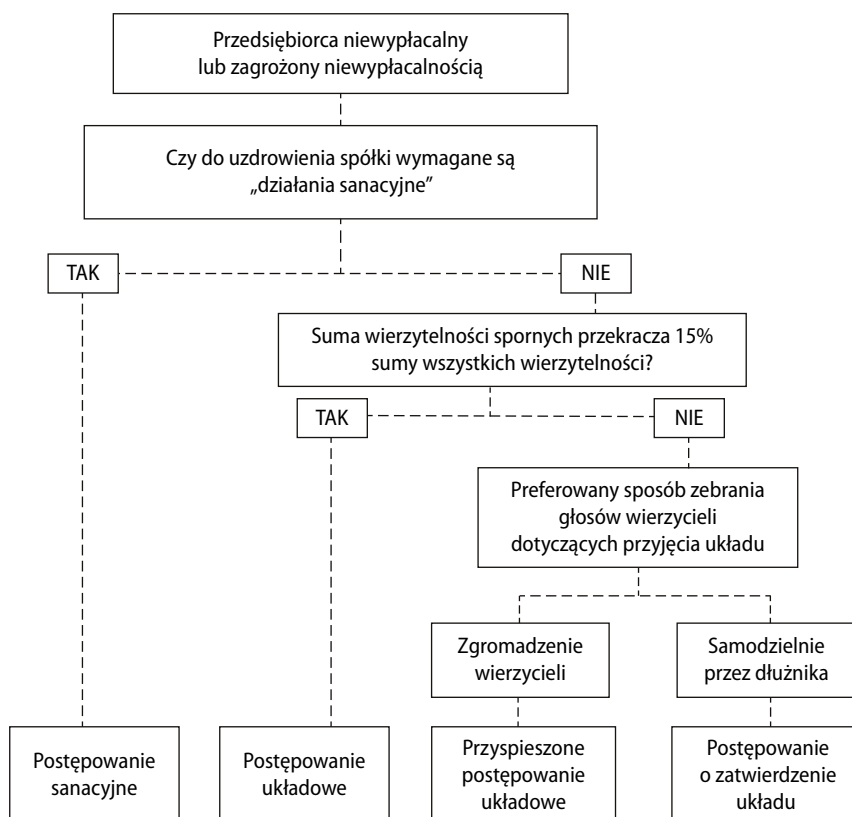
Opisane statystyki z całą pewnością uwiadcniają niekorzystny obraz polskiej gospodarki, rozpatrywany pod kątem sposobu zakańczania działalności operacyjnej przez polskie przedsiębiorstwa. W warunkach zdominowanych przez likwidację firm na zasadach wolnorynkowych, które nie chroniły w żaden sposób słusznych interesów wierzycieli bankrutujących podmiotów, konieczne było opracowanie zasad i norm, które przyczyniłyby się do tego, aby prawa tych ostatnich były objęte większą ochroną sądową.

3. Proces restrukturyzacji przedsiębiorstwa w świetle przepisów ustawy Prawo restrukturyzacyjne

Ustawa Prawo restrukturyzacyjne reguluje zawieranie przez dłużnika niewypłacalnego lub zagrożonego niewypłacalnością układu z wierzycielami, skutki układu oraz przeprowadzanie działań sanacyjnych [UPR, art. 1]. W ustawie główny nacisk położono na ratowanie przedsiębiorstw przed likwidacją w drodze porozumienia z jego wierzycielami, którzy pełnią wiodącą funkcję w procesie naprawczym, przy jednoczesnym ograniczeniu roli sądu w takim postępowaniu.

Ustawodawca określił, że postępowanie restrukturyzacyjne może być prowadzone wobec dłużnika niewypłacalnego lub zagrożonego niewypłacalnością. W przypadku określenia takiego stanu w organizacji ustawa przewiduje cztery drogi postępowania. Zostały one przedstawione na rysunku 2.

Rysunek 2. Rodzaje ustawowych postępowań restrukturyzacyjnych w Polsce

Źródło: opracowanie własne na podstawie [PwC, 2017].

Postępowanie sanacyjne przeznaczone jest dla przedsiębiorców niewypłacalnych lub zagrożonych niewypłacalnością i zmierza do restrukturyzacji ich zobowiązań w drodze zawarcia układu z wierzycielami poprzez sporządzenie i zatwierdzenie spisu wierzytelności. W myśl przepisów ustawy działania sanacyjne są czynnościami prawnymi i faktycznymi, które zmierzają do poprawy sytuacji ekonomicznej dłużnika i mają na celu przywrócenie dłużnikowi zdolności do wykonywania zobowiązań przy jednoczesnej ochronie przed egzekucją [UPR, art. 5 i 6]. W postępowaniu takim dłużnik traci pełną kontrolę nad przedsiębiorstwem poprzez ograniczenie lub pełne odebranie zarządu własnego dłużnika.

Postępowanie układowe umożliwia dłużnikowi zawarcie układu po sporządzeniu i zatwierdzeniu spisu wierzytelności; może być prowadzone, jeżeli suma wierzytelności spornych uprawniających do głosowania nad układem przekracza 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem [UPR, art. 3, ust. 4]. W postępowaniu tym zarząd nad majątkiem sprawuje dłużnik, niemniej jest on ograniczony przez osobę nadzorcy sądowego.

Przyspieszone postępowanie układowe umożliwia dłużnikowi zawarcie układu po sporządzeniu i zatwierdzeniu spisu wierzytelności w uproszczonym trybie. Jest ono dopuszczalne, jeżeli suma wierzytelności spornych, uprawniających do głosowania nad układem, nie przekracza 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem [UPR, art. 3, ust. 3]. Podobnie jak w przypadku postępowania układowego zarząd nad majątkiem pozostaje z rękach dłużnika, przy jednoczesnym wyznaczeniu nadzorcy sądowego.

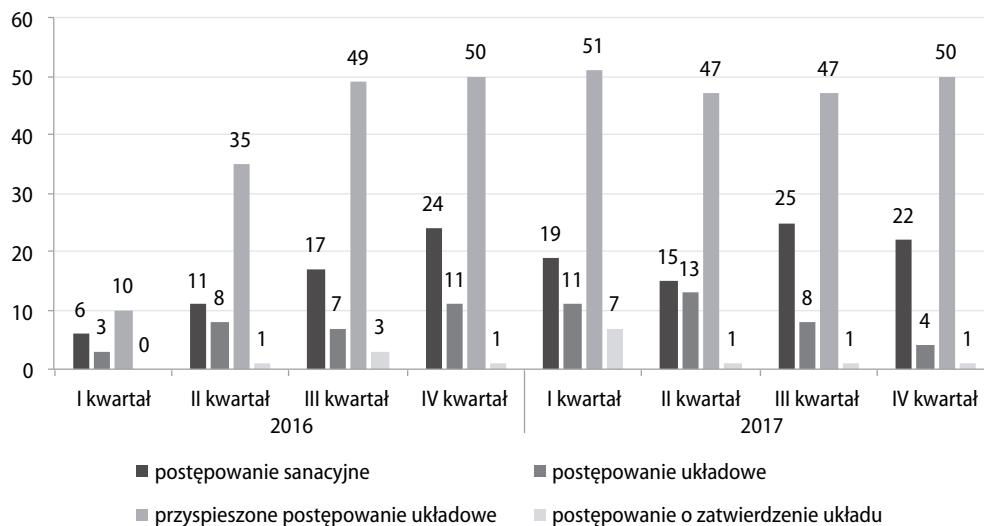
W przypadku **postępowania o zatwierdzenie układu** mamy do czynienia z sytuacją, w której dłużnik ma kontrolę nad firmą i całym procesem. Jego zadaniem i przywilejem jest wybór nadzorcy sądowego, formułowanie treści propozycji układowych i wreszcie przeprowadzenie głosowania nad układem. Jest ono prowadzone, jeżeli suma wierzytelności spornych uprawniających do głosowania nad układem nie przekracza 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem [UPR, art. 3, ust. 2].

Zestawienie powyższych postępowań restrukturyzacyjnych pokazuje, że instytucjonalizacja działań naprawczych ma na celu uratowanie dłużnika przed upadłością. Efektywna restrukturyzacja może przyczynić się do pokonania kryzysu organizacyjno-ekonomicznego w jednostce gospodarczej i doprowadzić do tego, iż zagrożone eliminacją z obrotu gospodarczego przedsiębiorstwo może w dalszym ciągu na nim prosperować, wypełniając tym samym wszelkie zobowiązania wobec swoich wierzycieli.

4. Wykorzystanie ustawy Prawo restrukturyzacyjne w praktyce gospodarczej – statystyki postępowań

Zapisy ustawy Prawo restrukturyzacyjne mają doprowadzić do uniknięcia ogłoszenia upadłości dłużnika. Aby zatem ocenić, w jaki sposób ustawa wpłynęła na polską gospodarkę, należy przeanalizować występowanie tego zjawiska na przestrzeni ostatnich lat. Szczegółowe dane dotyczące orzeczeń w sprawie postępowań restrukturyzacyjnych zawarto na rysunku 3.

Rysunek 3. Liczba otwartych postępowań restrukturyzacyjnych w latach 2016–2017

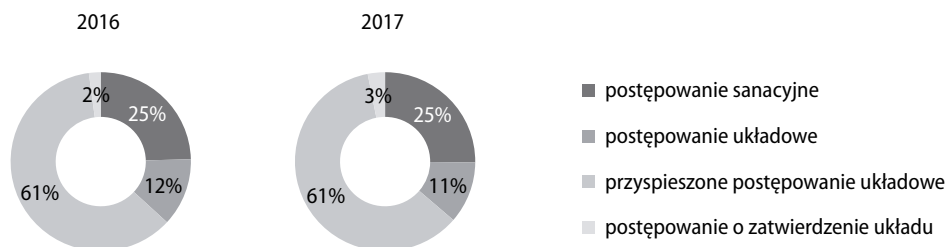

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Zimmerman Filipiak, 2018].

Lata 2017–2018 przyniosły w polskim sądownictwie gospodarczym rewolucję, jeżeli chodzi o sposób realizowania praw wierzycieli przez dłużników niewypłacalnych i zagrożonych niewypłacalnością. Jak wynika z raportu firmy Zimmerman Filipiak Restrukturyzacja S.A., w tym okresie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym zostało ogłoszone 558 orzeczeń o rozpoczęciu postępowań restrukturyzacyjnych, z czego w 2016 r. wydano 236 takich orzeczeń, a w roku następnym o 86 więcej. We wszystkich kwartałach dominującym postępowaniem, jakie toczyło się przed sądami, było przyspieszone postępowanie układowe. Wśród tego typu postępowania widać też największą dynamikę w pierwszym półroczu 2016 r., gdyż wzrosły one aż o 250% w II kwartale w stosunku do danych odnotowanych dla kwartału pierwszego. Po tym okresie ten rodzaj postępowania charakteryzował się względnie stałym poziomem i średniorocznie wynosił on 61% ogółu toczących się postępowań restrukturyzacyjnych (rysunek 4). Najmniejszą popularnością w okresie analizy cieszyły się postępowania o zatwierdzenie układu. W 2016 r. odnotowano ich łącznie 5, w roku następnym poziom ten wzrósł do 10, co stanowiło odpowiednio 2% i 3% wszystkich postępowań. Na drugim miejscu, jeżeli chodzi o wykorzystanie w procesie restrukturyzacyjnym, uplasowały się postępowania sanacyjne. Na przestrzeni analizowanego okresu widać wyraźny wzrost zainteresowania tego typu działaniami na polskim rynku w trzech pierwszych kwartałach 2016 r., po czym poziom zainteresowania kształtował się na relatywnie podobnym poziomie w kolejnych okresach. Średnioroczne wykorzystanie tego instrumentarium naprawczego kształtowało się na poziomie 25% zarówno w 2016 r., jak i roku 2017. Wśród postępowań układowych największą dynamikę zauważymy w II kwartale 2016 r., gdzie z poziomu 3 postępowań, wzrosły one do 8 – wzrost o 166%. Podobnie jak w poprzednich przypadkach występowanie tego narzędzia

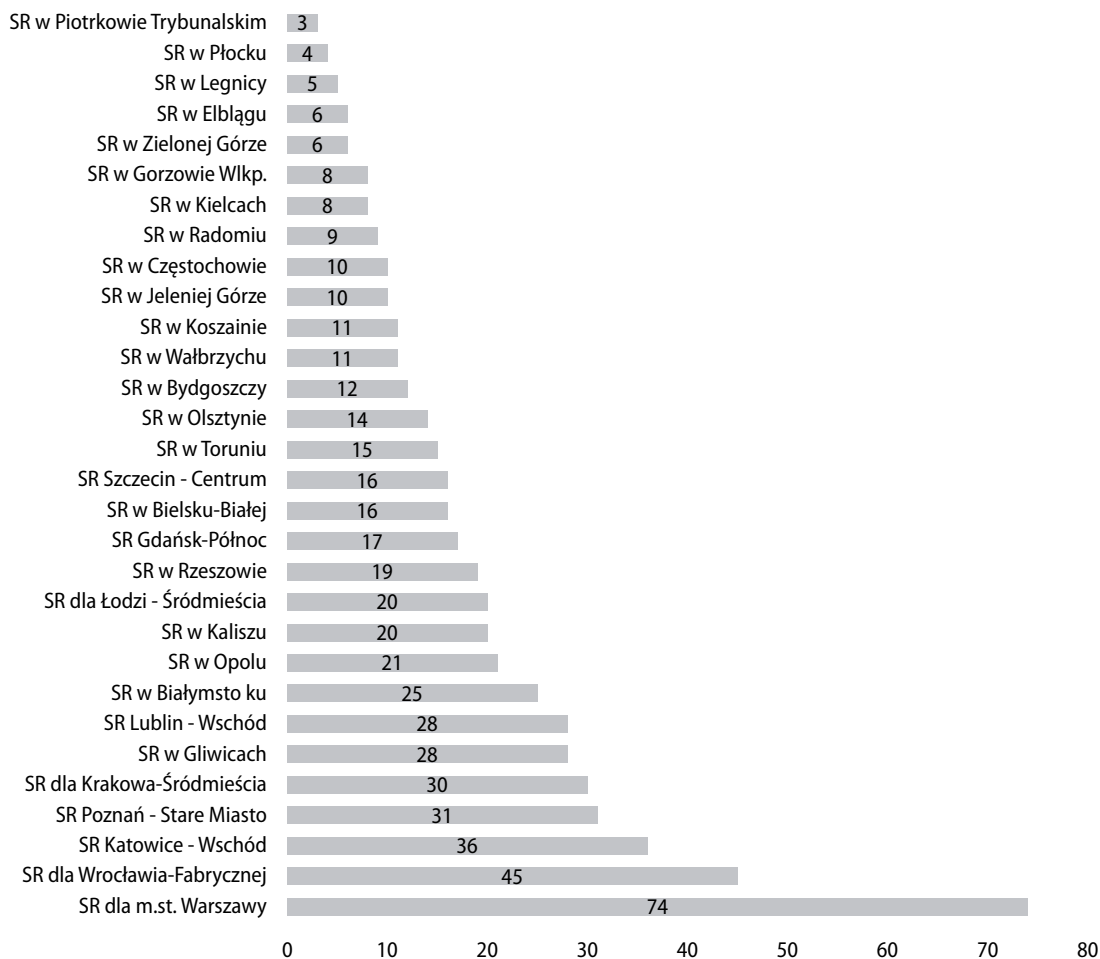
przyjęło dość stabilny poziom w następnych okresach analizy i w 2016 r. stanowiło ono 12% wszystkich postępowań, zaś w roku 2017 – 11%.

Rysunek 4. Udział otwartych postępowań w latach 2016 i 2017

Źródło: jak pod rys. 3.

Rysunek 5. Postępowania restrukturyzacyjne w latach 2016–2017 według właściwości miejscowej

Źródło: jak pod rys. 3.

Biorąc pod uwagę właściwość miejscową prowadzonych postępowań, można zauważyć, że były one prowadzone przed 30 Sądami Rejonowymi. Najwięcej postępowań toczyło się przed Sądem Rejonowym dla Miasta Stołecznego Warszawy. Wynika to, podobnie jak w przypadku statystyk upadłości, z rozwoju gospodarczego regionu, z liczby zarejestrowanych w Warszawie podmiotów gospodarczych. Na dalszych miejscach znalazły się odpowiednio sądy we Wrocławiu, Katowicach, Poznaniu i Krakowie. Najmniej spraw rozpatrywały sądy w Piotrkowie Trybunalskim i Płocku, niemniej z uwagi na położenie – zwiększają one statystyki województwa mazowieckiego. Szczegółowe informacje dotyczące prowadzonych postępowań pokazano na rysunku 5.

W układzie opartym na podziale terytorialnym kraju odnajdziemy pełne odzwierciedlenie znaczenia gospodarczego regionów. Na Mazowszu otwarto 15,6% wszystkich postępowań restrukturyzacyjnych, na Śląsku było to o 2,2 p.p. mniej, na podium znalazła się też Wielkopolska, gdzie przed sądami toczyło się 10,6% postępowań.

5. Podsumowanie

Przeprowadzona analiza miała na celu pokazanie, jakie były motywy podjęcia działań w zakresie zmian w prawodawstwie z zakresu działań odsuwających od firm widmo bankructwa, wskazanie, jakie możliwości niesie za sobą ustawa Prawo restrukturyzacyjne i wreszcie analizę postępowań, jakie przez dwa lata zostały wszczęte przed sądami w Polsce. Niewydolność i niska skuteczność przepisów prawa sprzed 2016 r. przyczyniła się do tego, że nasz kraj znalazł się na 37. miejscu w subrankingu Doing Business, opublikowanym przez Bank Światowy, a obejmującym właśnie analizę postępowań upadłościowych. Wskazywano tam, że polskie procesy upadłościowe charakteryzuje długi czas postępowania, bardzo wysokie koszty i średnie zaspokojenie wierzycieli [Doing Business, 2016]. Po wprowadzeniu nowych przepisów, w tym samym raporcie opublikowanym w 2018 r., Polska awansowała na miejsce 22. [Doing Business, 2018]. Widać zatem, że rozwiązania przyjęte przez ustawodawcę wpłynęły pozytywnie na ocenę polskiego prawa upadłościowego i restrukturyzacyjnego.

Analizując dane statystyczne, można dojść do wniosku, że z roku na rok popularność ustawy naprawczej rośnie wśród niewypłacalnych i zagrożonych niewypłacalnością dłużników, niemniej jednak godnym uwagi jest fakt, że liczba wniosków złożonych do sądów w dalszym ciągu jest relatywnie niska. Wydaje się, że wraz z rosnącą świadomością przedsiębiorców ich liczba będzie wzrastać, a tym samym coraz więcej przedsiębiorstw zostanie uchronione przed likwidacją, co było główną intencją projektodawców omawianej ustawy.

Bibliografia

Dokumenty prawne

1. Ustawa z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne, Dz.U. z 2015 r., poz. 978.
2. Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, Dz.U. z 2003 r. nr 60, poz. 535.
3. Uzasadnienie projektu ustawy Prawo restrukturyzacyjne [2015], Druk Sejmowy nr 2824.

Wydawnictwa zwarte i artykuły prasowe

1. Antonowicz P. [2013], *Postępowania likwidacyjne i układowe versus naprawcze a ochrona wierzycieli w procesach upadłościowych przedsiębiorstwa w Polsce*, w: *Procesy upadłościowe przedsiębiorstw i osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej – konsekwencje dla banków i propozycje usprawnień*, red. B. Lepczyński, Związek Banków Polskich, Gdańsk–Warszawa.
2. Bieniasz A., Gołaś Z. [2014], *Makroekonomiczne uwarunkowania upadłości przedsiębiorstw w Polsce*, „Journal of Agribusiness and Rural Development”, 4(34), s. 27–40.
3. Rosiek J., Zyguła A. [2009], *Upadłości przedsiębiorstw w Polsce – tendencje i perspektywy*, „Zeszyty Naukowe Małopolskiej Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Tarnowie”, 2(13), s. 211–222.
4. Tokarski A. [2010], *Upadłość jako naturalny regulator konkurencji i przedsiębiorczości w gospodarce rynkowej na przykładzie gospodarki polskiej*, „Przedsiębiorczość – Edukacja”, 6, s. 78–91.

Materiały internetowe

1. *Doing Business 2016. Measuring Regulatory Quality and Efficiency. Economy Profile. Poland*, A World Bank Group Flagship Report, <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/23378>, dostęp 2.06.2018.
2. *Doing Business 2018. Reforming to Create Jobs. Economy Profile. Poland*, A World Bank Group Flagship Report, <http://www.doingbusiness.org/reports>, dostęp 2.06.2018.
3. PwC [2017], *Upadłości i restrukturyzacje w Polsce. Wskaźniki prognozujące trudności finansowe oraz wybrane skutki zmian w przepisach z zakresu upadłości i restrukturyzacji*, <https://www.pwc.pl/pl/pdf/upadlosci-restrukturyzacje-w-polsce-2017-raport-pwc.pdf>, dostęp 27.08.2018.
4. Zimmerman Filipiak Restrukturyzacja S.A. [2018], *Restrukturyzacje w Polsce w latach 2016–2017. Raport na dwulecie funkcjonowania prawa restrukturyzacyjnego*, wersja rozszerzona raportu., <http://zimmermanfilipiak.pl/aktualnosci/prezentacje/prawo-restrukturyzacyjne-dziala,-ale-wymaga-poprawek.html>, dostęp 27.08.2018.
5. <http://www.coface.pl/Aktualnosci-i-media/Biuro-prasowe>, dostęp 27.08.2018.
6. https://stat.gov.pl/cps/rde/xbcr/gus/pgwf_zmiany_strukturalne_grup_podmiotow_2012.pdf, dostęp 2.06.2018.
7. <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-2016-r-,1,19.html>, dostęp 2.06.2018.

Restructuring anew: corporate recovery as a legally structured process

Summary

The principal objective of the paper is to introduce a company restructuring tool based on the provisions of the *Restructuring Law Act* and demonstrate how often it has been deployed over the last two years after the law has entered into force. In the analysis qualitative and quantitative methods were applied. The study is an analysis of the *Restructuring Law Act* and statistics concerning cases pending before economic courts in Poland. The paper shows the extent to which the provisions of the legal act in question have been reflected in economic reality. The author concluded that although the available legal toolkit designed to rescue debtors from bankruptcy is gaining in popularity, it is not used enough to enable market players safe survival. The original input of the author can be sought in the clear presentation of the situation of companies threatened with insolvency against the background of the performance of the Restructuring Law Act.

Keywords: restructuring, bankruptcy, insolvency
